

quia ab esse arguit essentiam, ergo si esse chari, est susceptiuum magis, & minus, & ipsa essentia suscipiet.

6. D. Doctor quare contraria in summo (vt frigus, & calor,) non copatiuntur, se inuicē in summo in eodē subiecto, sed tñ copatiuntur se inuicē in esse remissi: R. non est respectu subiecti, sed respectu oppositionis maxima in suis naturis, & essentis: A simili, esse charitatis magis, & minus susceptiuū in subiecto, est ab essentia.

Dico ergo, q. Arist. dereliquit quaestionem insolutam, quia erat manifestissima. Nam ab esse cognoscimus essentiam, ergo si in esse est susceptio magis, & minus, & in essentia.

Ad illud. Forma est variabilis, & simplex. Præter est per modum speciei, ergo inuariabilis. R. suscipere magis, & minus trifariam sumitur. Vel vt dicit modum formæ, & speciei, Vel vt dicit partes secundum speciem, Vel vt dicit partes secundum materiam. } Si forma dicit modum speciei, dico q. nulla forma suscipit magis nec minus, quia habet rationem differentie specificæ, & differentia specificæ est indiuisibilis, ergo siue fit forma Generica, siue specificæ, siue accidentalis, siue substantiæ, siue absoluti, siue respectiui, semper est inuariabilis.

Si vero forma dicit partes speciei, dico q. qualibet pars qualitatis intrèditur, Declaro a simili. D. r. de Gen. tex. com. 3. q. qualibet pars aucta est, secundum partes speciei, non secundum partes materiales, Ideo per partes speciei intelligit partes, quæ confuunt rem in esse, & in tali esse specifico. Exem. Accipio crus, & digitum. Quæ sunt partes eius. R. & dico quod partes sunt in duplici discrimine, videlicet.

1. De Gen. 5. com. 34.

Partes materiales, & } Partes materiales sunt, quæ adueniunt, & recedunt, fluunt, & fluunt, & sunt ille sine quibus possunt esse crus, & digitus. Quoniam ista fluunt, & refluunt, ut maceratio, & impinguatio, & similia.

Partes secundum speciem, sunt illæ, sine quibus res esse nõ potest. Vt caro, & os in digito, & Crure: Nam sine his non potest esse digitus, nec crus: Hæc data distinctione dico, q. sicut qualibet pars aucta augetur in qualitate, manente essentia digiti, & cruris fixa, sic in qualitate partes graduales possunt suscipere magis, & minus manente essentia fixa in tota intentione.

Materiales vero augetur, & diminuuntur pro illa hora, in qua fluunt, & refluunt, ergo charitas augetur, & dimi. & suscipit magis, & minus. Hæc volui dicere. In sequen. explicabo Dist. 75.

LECTIO QVADRAGESIMATERTIA.

Super distinctio. decima quinta.

Magistri in qua agitur de missione Spiritus S. a seipso temporaliter. Ratio cur Magister faciat hoc quaesitum? Nam apparer clarissimū, q. si mittitur a patre, & a filio cum sit obediens q. ad sanctificationem veniat. Dico quod necessario facit vt possum imaginari, quia non vidi reddere rationem a multis, nec a paucis, & inter multas causas, quasdam a signabo.

Cum Magist. in superiori Dist. explicauerit, quod Spi. S. procedit a patre, & a filio, dupliciter scilicet eternaliter, & temporaliter, posset quis dubitare. Sicut procedit a patre, & a filio, æternaliter, ergo, & temporaliter, ergo opera Trinitatis non erunt indiuisa, sed diuisa? quia pater, & filius sunt spirantes, sine Spiritus sacri operatione. Hoc absurdum est.

Pret. si dicas, q. a seipso mittitur, ergo idem erit in actu, & in potentia, ergo idem erit actiuum, & passiuum, hoc autem repugnat Phyl. 9. Diui. Nam potentia actiua opponitur potentie passiuæ, sed opposita non possunt esse in eodem, igitur. Si S. Sanctus mittit et seipsum, ergo in eodem subiecto essent opposita. Videntur esse igitur quomodo Spi. S. mittat, & mittatur.

Hinc pro clariori dilucidatione obseruabo quatuor, nempe. Quorundem terminorum interpretationem, Quoad terminorum interpretationem inuenio apud famigerabiles Doctores in vtraque schola, videlicet, id schola Theologica, & scripturabili hos terminos scilicet.

Mitti a patre, } Dari subiectis, & } Terminorum Ratio. } Illabi in caros. } Illabi propter iurisdictionem, } Illabi propter omnipotentiam. }

de Ales, S. Thomas, Bonauentura: Cardinalis Cameracensis: Gabriel Bicus sumitur multifariam, sed præcipue accipitur quadrifariam.

Si respicit hominem dicitur duo. Vel subiectionem, } Si dicit subiectionem ponitur in specie relationis } suppositionis, quæ amplectitur. Dominum, & seu iuræ, & hoc modo mittitur populi, & vasalli subiecti, a Regib. Principib; q.

Si respicit potentiam ponitur, in specie Relationis æqualitatis, & a patrib; iustioribus, & prudentioribus ad Gregorium XIIII. Dominum

1586. Die 9. Xistum.

missio illa est diuina permissio non vt malum culpe, sed vt mandandum, sed ad probandum bonorum virtutes. Hoc modo permissio in maximam. Ideo dicit in Pf. Immissiones per Angelos malos. i. ad

p. 2. q. 36. mēb. 2. & Gab. B. li. 2. q. vnica ar. 3